

Núm. de Causa: 6000040/2015
Núm. de Rotlle: TSJP-0000057/15

SENTÈNCIA 19-2016

PARTS:

Recorrent: Mgfc. MINISTERI FISCAL

Recorregut: Sr. WAM (Rebel·lia)

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Yves PICOD

Magistrats: M. I. Sra. Marie CONTE

M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, vint-i-dos d'abril del dos mil setze.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència de data 29 de setembre del 2015 dictada pel M.I. Tribunal de Corts en la causa de referència, seguida per la contravenció penal de possessió de cànnabis o droga de toxicitat similar per al consum propi, els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió. És ponent el **M. I. Sr. Yves PICOD**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el M.I. Tribunal de Corts dictà sentència de data 29 de setembre del 2015 amb la següent part dispositiva:

“*FALLO:*

He d'absoldre i absolc a WAM de la contravenció penal de possessió de cànnabis o droga de toxicitat similar per al propi consum de la que venia acusat, declarant d'ofici les despeses processals causades.

S'acorda el comís de la substància estupefaent intervinguda.”

II.- RESULTANT: que el precedent fallo es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant:

“RESULTANT PRIMER. La present causa es segueix per fets ocorreguts en data 23 de febrer del 2015, vers les 16,40 hores, quan WAM fou controlat per agents del Servei de Policia prop del Centre Comercial I. de l'Avinguda Carlemany d'Escaldes-Engordany.”

III.- RESULTANT: que el Mgfc. Ministeri Fiscal sol·licita la revocació de la sentència absolutòria, estimant que existeixen elements suficients per condemnar a WAM com a autor responsable de la contravenció penal de possessió de cànnabis o droga de toxicitat similar per al propi consum pels fets ocorreguts el passat 23 de febrer del 2015.

Així, tot i que reconeix que ni l'imputat ni cap dels agents de Policia que el van controlar van comparèixer al judici oral per ratificar el seu informe, manifesta que consten en autes diferents elements de prova que permeten desvirtuar el principi de presumpció d'innocència de WAM:

- l'informe del Servei de Policia signat pels dos agents i pel propi WAM –amb valor de prova documental sol·licitada pel Ministeri Fiscal– del qual se'n desprèn, malgrat acollir-se l'encausat al seu dret a no declarar, el reconeixement de l'incautació de 2,5 grams de marihuana;

- la signatura de WAM a la bossa precintada PP054877 adjunta a dites les diligències policials; i

- la sola incautació del referit producte estupefaent quina, a criteri del Ministeri Públic, és suficient per considerar provada la possessió de marihuana per l'encausat.

Tanmateix observa la incongruència del pronunciament de la sentència recorreguda relatiu al comís del producte estupefaent incautat amb l'absolució de l'implicat per no estimar provada la seva participació en els fets d'autes.

Per tant, demana que es condemni a WAM com a autor responsable de la contravenció penal de possessió de cànnabis o droga de toxicitat similar per al propi consum, concorrent la circumstància d'ésser menor de 21 anys en el moment dels fets, a la pena de 300 euros de multa, així com al comís i destrucció del producte estupefaent incautat.

IV.- RESULTANT: que WAM no ha comparegut a l'acte de la vista oral, malgrat haver estat citat degudament.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que l'article 6.2 del Conveni europeu per la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals proclama que tota persona acusada d'una infracció es presumeix innocent mentre que la seva culpabilitat no sigui declarada legalment.

Per altra part, la Constitució, en el seu article 10.2, garanteix el dret fonamental a la presumpció d'innocència, la qual vincula a tots els poders públics.

Com ho remarca pertinaçment la sentència recorreguda del M.I. Tribunal de Corts, la presumpció d'innocència té l'efecte d'exigir que tota declaració de culpabilitat estigui fonamentada en una activitat probatòria de càrrec suficient, valorada de manera raonable i practicada amb totes les garanties processals.

II.- CONSIDERANT: per altra part, que segons l'article 160 del Codi de Procediment Penal, el tribunal avalua en el judici oral, segons la seva consciència, les proves practicades, les raons exposades per l'acusació i les manifestacions dels encausats, abans de dictar sentència.

En el cas d'autoes, no s'ha arribat a practicar prova de càrrec, donat que l'encausat no va declarar al Servei de Policia ni ha comparegut al judici oral. D'altra part, l'agent de Policia que va elaborar l'informe no ha estat citat al judici per ratificar aquest informe i sotmetre'l al principi de contradicció.

En conseqüència, sols pot tenir valor de denúncia l'escrit de l'agent de Policia però no de prova de càrrec suficient per desvirtuar la presumpció d'innocència. En efecte, l'única signatura que ratifica l'incautació del producte estupefaent no és un element probatori suficient en si mateix, no procura les garanties essencials en el marc d'un sistema acusatori ben identificat.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

- 1.-** Desestimar el recurs interposat pel Mgfc. Ministeri Fiscal.
- 2.-** Confirmar íntegrament la sentència dictada pel M.I. Tribunal de Corts en data 29 de setembre del 2015 en la causa de referència.
- 3.-** Declarar d'ofici les despeses processals causades pel recurs.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que, una vegada notificada la present sentència a totes les parts, es retorni la causa al M. I. Tribunal de Corts, amb certificació de la present sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.